

Вітання ювілярам

УДК 92:633.15/.17/.31/37:631.5

<https://doi.org/10.31867/2523-4544/0303>

ГРЕНКО АНДРІЙ ПАВЛОВИЧ
до 120-річчя від дня народження
(1903–1995 рр.)

*Л. М. Білоконь, провідний фахівець,
Державна установа Інститут зернових культур НААН, вул. Володимира Вернадського, 14,
м. Дніпро, 49009, Україна*

Андрій Павлович народився 04 (17) жовтня 1903 р. у селі Монастирище Ічнянського району, Чернігівської області у сім'ї селян. З 1917 р. навчався у Харківському середньому сільсько-господарському училищі. Після закінчення навчання у 1922 р. отримав фах агронома і працював агрономом-ентомологом та директором цукрорадгоспів «Верхнеоктябрського сахарного комбіната» Сумського округу УРСР до 1929 рр. З січня 1930 р. до березня 1931 р. – директором Сумської сільськогосподарської станції. У системі нашої установи почав працювати з березня 1931 р. до лютого 1936 р. на посаді директора Синельниківської дослідної станції Дніпропетровської області. З лютого 1936 р. до вересня 1938 р. – заступником директора з виробництва Українського НДІ зернового господарства.

У вересні 1938 р. одержав направлення на навчання у «Всесоюзную академию социалистического земледелия» м. Москва.

У зв'язку з ліквідацією академії, у 1941 р. перевівся на заочне відділення Дніпропетровського сільськогосподарського інституту, закінчив навчання 31 березня 1947 р. та отримав диплом з відзнакою за кваліфікацією «Агроном-рільник». Працював вченим секретарем Українського НДІ зернового господарства ім. В. В. Куйбишева (01.1941–11.1945 рр.). З квітня по листопад 1946 р. знаходився на службі у Радянській армії на посаді військового комісара і заступника командира з політчастини. Був поранений. Нагороджений орденом «Отечественной войны II степени» та двома медалями.

Працював заступником директора Українського НДІ зернового господарства та виконував обов'язки старшого наукового співробітника відділу рільництва (19.04.1946–05.1953 рр.). Навчався в аспірантурі при Українському науково-дослідному інституті зернового господарства (01.11.1953–01.05.1955). З травня 1953 р. до грудня 1955 р. працював старшим науковим співробітником і завідувачем лабораторії агротехніки кормових культур. З грудня 1955 р. до березня 1956 р. виконував обов'язки заступника директора з наукової роботи. У березні 1956 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата сільськогосподарських наук в Одеському сільськогосподарському інституті на тему «Влияние сроков скашивания и удобрений на повышение урожайности зеленой массы и сена суданской травы в северной

Степи УССР». Вищою атестаційною комісією 29 березня 1956 р. Гіренку Андрію Павловичу було присвоєно науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук, а 15.05.1957 р. йому було присвоєно вчене звання старшого наукового співробітника за спеціальністю «Рослинництво».

Після реорганізації Українського НДІ зернового господарства у Всесоюзний НДІ кукурудзи з березня 1956 р. Андрій Павлович був призначений заступником директора з наукової роботи з виконанням обов'язків завідувача лабораторією агротехніки кормових культур зі степового землеробства.

За підсумками виконаних та опублікованих робіт А. П. Гіренко 23.03.1971 р. представив доклад на здобуття наукового ступеня доктора сільськогосподарських наук. на вченій раді в Українському НДІ рослинництва, селекції і генетики ім. В. Я. Юр'єва (м. Харків) на тему «Научные основы совместного возделывания кукурузы с бобовыми культурами. Особенности агротехники сорго и суданской травы в степной зоне Украины». Вищою атестаційною комісією від 22 жовтня 1971 р. Андрію Павловичу Гіренку присвоєно науковий ступінь доктора сільськогосподарських наук, а 14 червня 1972 р. – присвоєно вчене звання професора за спеціальністю «Рослинництво».

За результатами досліджень ним опубліковано понад 120 наукових робіт. Він уперше ґрунтовно вивчив способи використання мінеральних добрив під суданську траву за умов степової зони УРСР та строків її скошування на сіно. Під керівництвом А. П. Гіренка були розроблені наукові основи сумісного вирощування кукурудзи з бобовими культурами. У 1964 р. вийшло з друку видання за колективним авторством А. П. Гіренка, А. І. Лівенського, А. О. Бабица «Вирощування кукурудзи з зернобобовими на силос», де викладені особливості агротехніки змішаних посівів як в богарних умовах, так і на зрошенні, розроблені принципи підбору видового та сортового складу бобових компонентів. Великий обсяг експериментальних робіт, виконаних під керівництвом Андрія Павловича, був присвячений культурі сорго, дослідженню прийомів та способів подовження періоду використання кормових культур у системі зеленого конвеєру, збагаченню кормових культур білком та застосуванню добрив при їх вирощуванні.

Основні висновки наукових досліджень та розроблені рекомендації виробництву увійшли складовою частиною у науково обґрунтовану систему ведення сільського господарства степової зони України, затвердженої МСГ УРСР 1957–1974 рр.

Велику увагу Андрій Павлович приділяв підготовці молодих наукових працівників. Під його керівництвом були виконані та захищені 7 кандидатських дисертацій.

Як відомий фахівець А. П. Гіренко був членом координаційної ради з кормовиробництва при Міністерстві сільського господарства УРСР та Південному відділенні ВАСГНІЛ. Неодноразово обирався депутатом міської ради. Нагороджений орденом «Знак пошани» (1966 р.) та шістьма медалями.